SPRANKEL

Verhalenmagazine van Stichting Sprank

‘Robotdier zorgt voor plezier!’

Jaargang 1 • Juni 2019 • Nr. 2 • www.stichtingsprank.nl

4 Snufjes die zelf-redzaam maken

10 Lachsalvo’s aan de Reysigerweg

14 Bij Sprank gaat het ánders!

Sprank

Inhoudsopgave

4 Zorgtechnologie die doet glimlachen

3 Binnenkijken bij Arjan

8 Droom in IJsselmuiden

9 Welkom in de Weidebuurt

10 Reysigerweg, een warme thuisbasis

13 Berichten

16 Uit de cliëntenraad

17 Nog meer berichten

14 Driehoeksgesprek 'Ik voel dat het bij Sprank anders gaat'

18 Thijs Tel werkt als begeleider: 'Goed dat ze even tegen een man kunnen aanzeuren'

19 Column bestuurder Anne Westerduin/ Colofon

20 Je eigen aardigheden

De wereld van Arjan Nieuwenhuis kleurt rood-wit

Dat Arjan Nieuwenhuis (28) Ajax-fan is, daar hoeft niemand aan te twijfelen. Zijn hele appartement in Hart van Vathorst (Amersfoort) straalt – nee, róépt het uit! De sprei op zijn bed, het lampje ernaast, de kussens, de prullenbak, bekers, sjaals en zelfs de klok: alles is Ajax en kleurt rood-wit.

Arjan werkt bij *Downey's Coffee and Tea* in Amersfoort. Zijn ouders en zussen hebben de zaak opgezet. Een 'eigenwijze' lunchroom, waar mensen met een beperking werken. En Arjan is een medewerker van het eerste uur! Hij bakt tosti's en uitsmijters en bereidt heerlijke broodjes.

Fanaat

Naast zijn werk heeft Arjan veel hobby's. Samen met zijn huisgenoten doet hij mee aan sport en spel en ook schilderen vindt hij leuk. Hij speelt graag op zijn keyboard of luistert naar muziek. Het liefst naar Jan Smit of Nick & Simon.

Maar echt fanatiek wordt Arjan als het gaat om Ajax. Arjan voetbalt zelf niet, maar voetbal kijken vindt hij helemaal geweldig. Klaas-Jan Huntelaar is de beste voetballer. Na Cruijff natuurlijk...

'Echt fanatiek wordt hij als het gaat om Ajax'

En wie is de beste keeper? Daar hoeft hij niet lang over na te denken: André Onana. Arjan gaat graag naar voetbalwedstrijden in het stadion. Wel wedstrijden van Ajax die ze glorieus winnen natuurlijk!

Tekst Thea Westerbeek • **Beeld** Kees Muizelaar

‘Het nep-hondje is heel lief en zacht’

Wilna (33)

Tekst Thea Westerbeek • **Beeld** Kees Muizelaar, Sander Nieuwenhuys, Tovertafel.nl

Techniek die zorgt voor een glimlach

“Het is geen echte hond,” weet Wilna Jonker (33). En da’s maar goed ook! Want Wilna is bang voor honden. “Die springen tegen je op. Maar de nephond is lief. Hij bijt niet.” De ‘nephond’ is een zogenoemde robothond, die deel uitmaakt van de zorgtechnologie van Sprank.

Zorgtechnologie is een ingewikkeld woord voor een aantal mooie uitvindingen (zie kader). “Het is betekenisvolle technologie die onze cliënten plezier geeft en helpt in moeilijke situaties,” zegt Dick Post, projectleider E-Sprank. “Bij de ene cliënt helpt een knuffeldier een gevoel van verdriet en eenzaamheid te doorbreken, bij de ander wordt door de CRDL het maken van contact vergemakkelijkt.” De CRDL (cradle) zorgt voor fysiek contact waar een gewoon gesprek niet meer mogelijk is. “Client en begeleider zoeken samen naar wat het meest effectief is. Alleen die gezamenlijke zoektocht is al waardevol.”

Meer dan speelgoed

Wilna woont in de Sprank-locatie Jacob Marisstraat in Ommen. En daar woont de hond ook tijdelijk. “Ik hou niet van dieren. Alleen van vissen,” vertelt Wilna.”En van de nephond; hij is heel zacht. Op mijn werk hebben wij een zeehondje. En een cradle. Dat is ook leuk.” Wilna werkt in het activiteitencentrum van de Baalderborggroep.

Haar persoonlijk begeleider is Heleen Sandink. “Je ziet aan Wilna dat de hond haar plezier geeft. Ze doet de geluiden van de hond na, ze zwaait en lacht naar hem en ze aait hem heel lief en knuffelt hem. In het begin vond ze het kinderachtig speelgoed. Maar onze andere bewoners, zelfs de jongens, gingen er ook mee spelen, dus toen was het goed. De jongens maken er grapjes over en doen wel heel stoer, maar ondertussen zijn ze dol op de hond.”

Verrast

Zorgtechnologie heeft drie doelen, die ook in het zorgplan van Sprank staan verwoord: het bevordert *de sociale contacten*, de *zelfstandigheid* en de *eigen regie* van de cliënt. Ruben

Andringa is begeleider op Wenwille in Drachten en assistent-projectleider E-Sprank. “Wij zijn verrast door de resultaten. We verwachtten wel dat de robothond en -kat zouden zorgen voor een gevoel van nabijheid en plezier. Maar we zien nu ook hoe deze knuffels de contacten stimuleren. Met begeleiders, met familie, maar ook met bewoners onderling. Ze brengen bewoners bij elkaar en zorgen voor interactie in de groep. Dat is een extra positief en heel belangrijk effect!”

‘Deze apparatuur maakt de cliënt zelfredzamer’

Alle drie de doelen worden ook bereikt met de smartphones, tablets en apps. Dick Post: “De cliënt kan zelf bijvoorbeeld kerkdiensten beluisteren of de website van zijn hobby vinden. En met WhatsApp contact onderhouden met medebewoners en familie, en foto’s uitwisselen. Natuurlijk werkt deze technologie niet voor iedereen. Daarom is er bij Sprank de mogelijkheid deze technische middelen te lenen van het hoofdkantoor en op locatie uit te proberen. We hebben verbazingwekkende resultaten gemeten.”

Zelfstandiger

Ruben Andringa legt uit dat het effect van de zorgtechnologie daadwerkelijk gemeten wordt en dat cliënten aanwijsbare vorderingen maken. Zo is er een agenda-app die de cliënt gedurende de dag met een signaal steeds herinnert aan zijn planning, wat de zelfredzaamheid bevordert. Of een ov-app die de cliënt helpt zelfstandig gebruik te maken van het openbaar vervoer: zo laat gaat de bus, op dat spoor staat de trein, zo laat kom je aan. En door het gebruik van tablets kan iemand zelf informatie opzoeken en is hij minder afhankelijk van de begeleiding. Het mes snijdt zo aan twee kanten: de cliënt heeft baat bij de nieuwe technologie en het spaart de begeleiders tijd en dus geld uit. Door de bezuinigingen in de zorg is dat geen overbodige luxe. “Maar,” benadrukt Ruben Andringa, “het is nooit een vervanging van de begeleiding. Het menselijk contact blijft altijd nodig.”

Help mee de uitleenservice uit te breiden

Dankzij een donatie van de Vrienden van Sprank is er een uitleencentrum gekomen voor technologie in de zorg. Zo kunnen cliënten van Sprank allerlei materialen lenen en uitproberen. Wilt u helpen om het uitleencentrum uit te breiden?

Robothondje - € 212 Reageert op aanraking en stemgeluid.

Smartwatch - € 160 Je dagstructuur altijd om je pols.

Somnox kussen - € 599 Snel in slaap komen, langer slapen en uitgerust wakker worden dankzij ademhalingsregulaties, geluiden en affectie.

Dodow slaaphulp € 50 Helpt ontspannen en sneller in slaap te komen.

Stappenteller - € 15 Stimuleert om meer te bewegen.

Slaaptrainer Zazu € 45 Deze klok geeft aan wanneer het tijd is om te slapen en wanneer het (bijna) tijd is om op te staan.

Wilt u een (deel) van bovenstaande apparaten doneren aan Sprank? Maak uw gift over via NL90 RABO 0118 716 638 o.v.v. E-Sprank en de naam van het apparaat. Alvast bedankt!

Meer info: **stichtingsprank.nl/E-sprank**

‘We hebben verbazingwekkende resultaten gemeten’

Behalve genoemde materialen beschikt de uitleenservice ook over:

Robotkat: de kat kan miauwen, bewegen en zelfs spinnen.

CRDL (foto p.6): vertaalt aanraking tussen mensen in geluid en stimuleert op een speelse manier fysiek contact.

Tovertafel: veelkleurige spelletjes, te zien via lichtprojecties op een oppervlak. Reageert op handbewegingen.

Smartphones, tablets en apps: helpen op het gebied van sociaal contact, gezondheid, zelfredzaamheid en eigen regie.

De CRDL en de tovertafel konden worden aangeschaft dankzij een donatie van ruim 12.000 euro door de Stichting Vrienden van Sprank.

Een droom komt uit in IJsselmuiden

Hoe toepasselijk kan een naam zijn! Want Stichting Sprank en Op weg met de ander zijn samen al een eindje op weg. Op weg met de ander is een christelijke vereniging op gereformeerde grondslag van en voor mensen met een beperking. De samenwerking is begonnen aan de monding van de IJssel.

Het dorp IJsselmuiden wordt door een brug over de rivier verbonden met de Hanzestad Kampen. In IJsselmuiden wilde een groep van inmiddels zestien mensen uit de gereformeerde gezindte een woonvoorziening starten voor hun verwanten met een verstandelijke beperking. “We zoeken graag samenwerking om zo’n woning te realiseren”, zegt Jenneke Wolvers, stafmedewerker van Op weg met de ander. Er zijn al zeven woonvoorzieningen in Nederland met de identiteit van de vereniging.

Op weg met de ander levert zelf geen zorg. “Wij ondersteunen ouders bij het opzetten van eigen woonvoorzieningen. Daarbij werken we ook samen met Philadelphia. In IJsselmuiden kwam het ouderinitiatief echter uit op Sprank. En het klikte meteen.”

Elkaar versterken

Jenneke was erbij toen de ouders uit IJsselmuiden voor het eerst een locatie van Sprank bezochten. “Zij proefden meteen de overeenkomst in identiteit: de bijbelse manier van omgaan met de medemens.

Die identiteit is niet van ‘dat hebben we ook bij Sprank’, maar zit echt in de genen. De begeleiders zijn meelevend christen. Dat voelt veilig.” Er zijn ook verschillen. “Maar we hebben vastgelegd dat wordt vastgehouden aan wat voor onze bewoners belangrijk is.”

‘Het klikte meteen met Sprank’

Overigens hebben Op weg met de ander en Sprank nog geen overeenkomst getekend. Wel is er een intentieverklaring om in IJsselmuiden samen een locatie te bouwen. De fundamenten liggen er. Jenneke Wolvers: “Met dit samengaan is een droom uitgekomen. Ik hoop dat we op meer gebieden kunnen samenwerken, zodat onze organisaties elkaar kunnen benutten en versterken.” Het is nog niet duidelijk wanneer de locatie zal opengaan.

De overheid stimuleert samenwerking tussen partnerorganisaties in de zorg. Samenwerking is een van de vier pijlers uit het meerjarenbeleidsplan 2019-2022 van Sprank.

Tekst Thea Westerbeek • **Beeld** Margreeth Drok, Rebecca Wolvers

Welkom in het groen van de Weidebuurt

Stel je voor: je stapt door de openslaande deur van je kamer naar je eigen terrasje. Daar drink je koffie terwijl je de vogels hoort zingen. Wie wil dat niet? Bij locatie Weidebuurt 1 in Hardenberg zijn twee mooie appartementen met een tuin vrijgekomen.

In de tuin staan de bloemen vrolijk te bloeien. “We zitten hier vlak bij het hertenkamp,” zegt Marianne Akkerman (begeleider). “We gaan daar vaak naartoe.” In de verte horen we de geitjes al mekkeren.

Veel licht

De appartementen hebben een eigen douche-/toiletruimte. Door de grote ramen in de zitslaapkamers komt veel licht. De Weidebuurt wordt bewoond door twee groepen van zes bewoners. De ene groep is 45+ en heeft een rustig levenstempo. De andere is een levendige groep bewoners. “Door de variatie werkt het hier zo leuk,” zegt Marianne. Er is ook een grote woonkamer, en in de keuken ruikt het vanmiddag heerlijk naar nasi.

Kunst

Marianne Geijteman (60) laat ons haar kamer op de bovenetage zien. Er staan heel mooie dingen in: een molen, een eekhoorn, een paddenstoel. Zelfgemaakt. “Mijn kunstwerken,” zegt ze trots.

We kijken nog even in de tuin, waar bewoner Tineke de bloemen begiet. Wie houdt van groen en natuur zal zeker graag in de Weidebuurt willen wonen! (Ook in Hardenberg (Elzenlaan), Hoogeveen, Bedum, Roden en op de dagbestedingen is nog plaats. Ambulante zorg is eveneens mogelijk.)

Tekst Thea Westerbeek • **Beeld** Kees Muizelaar

De lachsalvo's klinken in 'huize Reysigerweg'

Voetballen op de gang, met de wasmand als doel, een potje darten, een meidenavondje. Gezellige taferelen in 'huize Reysigerweg' in Zwolle. Een mooi, nieuw, ruim gebouw met een huiselijke sfeer en een fijne tuin. Op een centrale plek in Zwolle. Voor zeventien, veelal jonge bewoners is het een warme thuisbasis.

De bewoners zijn verdeeld in drie groepen en hebben elk een eigen gezellige centrale huiskamer. Ze komen ook gerust bij elkaar over de vloer. De 'bovengroep' bestaat uit zes jongedames. Ze blijven gezond door fanatiek te sporten op de hometrainer en elke avond fruit te eten. Ze hebben een actief leven.

Pastadag

Emmy Rorije: "Ik speel orgel, dat heb ik mezelf aangeleerd. Verder teken en wandel ik graag. Elke woensdag ben ik vrij en maak ik mijn appartement schoon, samen met mijn moeder." Gerjanne Boers is creatief en vindt het leuk om te koken. Haar lievelingsgerecht? Pasta! "Elke dinsdag is het pastadag. Het maakt me niet uit met wat voor saus, als het maar pasta is. Ik houd ook van zingen, djembé spelen en knutselen."

'Vrijwilligers: we kunnen niet zonder!'

Jongens

Wat doen de dames om te ontspannen? ''In het weekend kijken we samen tv, naar bijvoorbeeld *The Voice Kids* of *Wie is de Mol?*" vertelt Marjan Sollie. "En we vinden het leuk om af en toe een meidenavond te houden. Dan gaan we lekker tutten: een

V.l.n.r. Gerrit, Carel, Janny, Vera, Idelette, Erika

Emmy

Locatie Reysigerweg

Wilbert

Tekst Henriette Riemersma • **Beeld** Kees Muizelaar

voetenbadje, maskertje, nagels lakken."
De ogen van de meiden beginnen te twinkelen. "En het is verboden voor jongens!" lacht Gerjanne. "Als er toch een jongen binnenkomt, binden we hem vast en krijg hij een gratis metamorfose!" Een lachsalvo klinkt, ze hebben alweer voorpret voor de volgende keer.

Vrijwilligers

Begeleider Stieneke Kruidhof vertelt dat veel vrijwilligers zich voor de bewoners inzetten. "We kunnen niet zonder! Eens per maand komt een vrijwilliger spelletjes doen, om te sjoelen of een potje rummikub te spelen. Ook zijn er vrijwilligers die gaan zwemmen of wandelen met een van de bewoners. Bijna alle bewoners zijn verbonden aan een wijk van de kerk waarin ze meedraaien. En om de week komt iemand uit de kerk bijbelstudie geven. Ze hebben echt hun eigen plekje in de kerk."

Meisje

De ''zorggroep'' bestaat uit vier cliënten die intensieve zorg nodig hebben. Ze zijn gek op nieuwe bewoner Evi van 9 jaar, die ze liefkozend "meisje'' noemen. Ze kijken graag samen in een dierenboek en zijn fan van hun robot-logeerhondje. Volgens begeleider Erika Schroër zijn de groepsleden altijd vrolijk. Ze stralen levenslust uit en genieten van de kleine dingen, zoals samen koffiedrinken, kleuren, handmassage of het bubbelbad.

Ervaren darter

De 'benedengroep' bestaat vooral uit jongemannen, die niet zo nodig op de foto hoeven. Behalve Wilbert Admiraal. Trots laat hij zijn dartboard zien op een mooie plek in de gang. Dat hij een ervaren darter is kun je wel zien. "Ik heb pijltjes van darter Van Gerwen, die doen het heel goed.'' Nienke speelt een potje mee vanavond, maar van Wilbert winnen, dát lukt helaas niet!

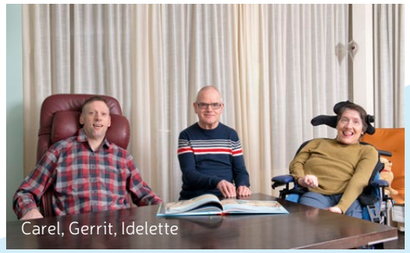
Carel, Gerrit, Idelette

Emmy, Gerjanne, Marjan, Mirjan

Gerjanne

'Dan gaan we lekker tutten: een voetenbadje, maskertje, nagels lakken'

Kort nieuws

Gewonnen!

Wat werd de 1e Ermeloop een geweldig feest voor alle G-lopers! Begeleidster Metta Urbach van locatie Parel-Staete in Putten zorgde ervoor dat zeven bewoners eraan deelnamen. Ze werden aangemoedigd door familie, verwanten, vrijwilligers en personeel. En uiteraard ook de bewoners uit Ermelo, aangevuld met vakantiegangers.

Ze zorgden voor een geweldige finish. Bij de dames werd het podium roodgekleurd – alle drie bekers met plaatsen 1, 2 en 3 waren voor dames uit Parel-Staete: Edith, Corinne en Lisette. Maar de snelste tijd wist Michiel van der Burgh uit Parel-Staete neer te zetten. Michiel ontving een medaille en een prachtige wisselbeker, die hij graag volgend jaar wil verdedigen.

Wenwille op versiertoer

In de week van de zorg deden zestien locaties van Sprank mee aan de Open Dag, ook Wenwille in Drachten. Het was daar die ochtend een drukke boel. Al vroeg versierde een groep begeleiders, verwanten en bewoners de hele woning met vlaggen en ballonnen. Ze stalden van alles uit in gezellige kraampjes. Om 13.00 uur kwamen de eerste bezoekers binnenwandelen, maakten een praatje en werden rondgeleid.

Er viel voor iedereen iets te beleven; bewoners hadden spulletjes gemaakt om te verkopen, er was een kraampje van de creagroep en van de Geitenmeijerij. Ook werden er vrijwilligers geworven en er was een interactief spel voor jong en oud. Geïnteresseerden lieten zich informeren over de (mogelijk) nieuwe locatie in Drachten. Het was een dag waarvan iedereen heeft genoten!

WEEK VAN ZORG EN WELZIJN
Maak kennis met kunde

Beste buufies

Hoe fijn is het als je buurvrouw ook je bestie is? Susanne (links) en Eva (rechts) wonen op de locatie van Sprank in Hoogeveen en werden beste vriendinnen vanaf de dag dat Eva in Hoogeveen kwam wonen: "We hebben al veel meegemaakt; van logeerpartijtjes tot horror- en thriller-filmavonden. Maar onze grote passie is voetbal. Onze club is natuurlijk Ajax. We kijken bijna alle wedstrijden samen. Ook komt Roxy (de kat van Suus) vaak even buurten bij buuf Eef. En op maandag eten we altijd samen."

Samenstelling Marloes Selles

‘Ik voel dat het bij Sprank anders gaat’

Door de brand op Fraam smolt zijn basketbalnet weg. Twee keer per dag dribbelde Max hier flink op los om rustig te worden. Op zijn tijdelijke werkplek in de oude brandweerkazerne is geen plek om te ‘dunken’). Daarom fietst Max zijn energie weg op een hometrainer. Een idee van zijn begeleider Jan-Paul: “Maar op de nieuwe locatie komt weer een basket. Hoe dan ook!”*

Max Mensinga werkt op dagbesteding Fraam in Middelstum

“Wat ik vooral moeilijk vond aan de brand waren de vijfhonderd verbrande kerstpakketten voor begeleiders en vrijwilligers. Wij hadden daar met hart en ziel kistjes voor getimmerd. Maar we konden heel kort na de brand al terecht in de oude brandweerkazerne. En we gaan gewoon door. Ik vind het echt superleuk om met hout, techniek en boren bezig te zijn. Maar ik kan ook heel goed met dieren omgaan. Ik was zo blij dat de dieren op Fraam niets is overkomen. Nu kan ik onder andere de konijnen blijven verzorgen. Volgens Jan-Paul lukt mij dat steeds beter. Jan-Paul en ik zijn een prima team. Hij motiveert mij om het goed te doen. En hij merkt het meteen als ik door privéomstandigheden niet goed in mijn vel zit. Daar praten we dan over en dat helpt”

Ingrid Mensinga is de moeder van Max

“Max zit bij Fraam op zijn plek. De christelijke identiteit past bij ons, ook al zijn we zelf geen christen. Ik voel dat het er anders aan toegaat dan in een reguliere organisatie. Ik vind de begeleiding meevoelend en betrokken. Jan-Paul en ik hebben goed contact en houden elkaar op de hoogte van wat er speelt. De periode na de brand was moeilijk; ik had zelf een brok in mijn keel toen ik het nieuws hoorde. Max is een jongen die moeite heeft met tegenslag, maar ik vind dat hij er bijzonder goed mee om kon gaan. Daaraan zie ik dat hij ouder wordt en de juiste begeleiding krijgt.”

Jan-Paul Ploeger is persoonlijk begeleider van Max

“Ik vind het heerlijk als Max er is. Hij is een vriendelijke, positieve jongeman. Hij neemt veel energie met zich mee. Dat zorgt voor een leuke sfeer, maar kan ook onrustig zijn, vooral voor hemzelf. Het is nodig om af en toe op de rem te trappen bij Max. Maar ik mag hem ook stimuleren en motiveren. Max kwam hier als stagiair via het praktijkonderwijs. Inmiddels mag hij hier echt werken op de dagbesteding. Er is goed overleg tussen Max, zijn moeder en de mentor van school. Dat is essentieel om een klimaat te creëren waarin Max optimaal functioneert.”

‘De christelijke identiteit past bij ons, ook al zijn we zelf geen christen’

**) Dunk: als de aanvaller die gaat scoren een hoge sprong maakt richting de ring en de bal dan in de basket ‘slaat’.*

Tekst Marloes Selles • **Beeld** Carla Manten

3 vragen... aan de cliënten-raad

Wat ging in 2018 goed bij Sprank en wat kon beter? Het antwoord daarop en ook veel voorbeelden en verhalen staan in het kwaliteitsrapport. Elk jaar maakt Sprank zo'n rapport, en de cliëntenraad leest mee.

1. Geeft het rapport een goed beeld van Sprank?

Jazeker! Het is goed dat dit rapport er is. Want het maakt de organisatie, de medewerkers, cliënten en hun verwanten bewust van wat er speelt. Het is een waardevol document geworden, omdat het niet alleen over cijfers gaat, maar ook over de verhalen achter de cijfers. De cliëntenraad is het roerend eens met de conclusies en de ontwikkelkansen die in het rapport staan. Ook is er een duidelijke samenvatting gemaakt voor cliënten van Sprank. Wij vinden het belangrijk dat deze samenvatting is geschreven, omdat het over de cliënten gaat. En we hopen dat de cliënten zich er ook in herkennen.

2. Hoe staat het met de kwaliteit van zorg bij Sprank?

Sprank levert hoge kwaliteit en is continu bezig om dat nog meer te verbeteren. Er wordt bijvoorbeeld steeds beter gemeld als er een incident heeft plaatsgevonden. Zo kan Sprank leren van incidenten. En zo verbetert de kwaliteit van leven van de cliënten en de kwaliteit van werk en werkomstandigheden. We zijn heel blij met deze ontwikkeling.

3. Welke informatie over de organisatie moet ook voor cliënten beschikbaar zijn?

We vinden het fijn dat steeds meer beleidsstukken en andere organisatieplannen ook in begrijpelijke taal worden geschreven. Want het gaat over het leven van de cliënten. Welke informatie beschikbaar moet zijn, verschilt per cliënt. De cliëntgroep-ondersteuners spelen hier een grote rol in. En deze rol wordt steeds belangrijker. Zij spreken de bewoners op een bewonersoverleg. Zij nemen ook de tijd om documenten van de organisatie voor te leggen aan bewoners. Een mooie manier van medezeggenschap!

Het kwaliteitsrapport lees je op
www.stichtingsprank.nl/kwaliteitsrapport

Tekst Marloes Selles

Samenstelling Marloes Selles

Kort nieuws

Mogelijk nieuwe locaties in Buitenpost en Drachten

Stichting Sprank onderzoekt of er in Buitenpost en Drachten voldoende belangstelling bestaat om een nieuwe woning te openen.

Buitenpost
Een groep ouders van mensen met een verstandelijke beperking zoekt samen met Sprank een woning in Buitenpost. Het moet een thuis worden voor jongvolwassenen die hier zo zelfstandig mogelijk kunnen wonen met begeleiding van Sprank. Bij genoeg belangstelling kunnen de plannen voor een nieuwe locatie concreet gemaakt worden. De eerste tekeningen staan op papier en zien er veelbelovend uit.

Drachten
In Wenwille ('t Suderhiem 1-31) wonen zestien mensen zo zelfstandig mogelijk met begeleiding waar nodig. Zij wonen in hun eigen appartement, maar kunnen ook gebruik maken van de gezamenlijke woonkamers, keukens en andere voorzieningen. Als er voldoende belangstellenden zijn, kunnen de plannen voor een nieuwe locatie gerealiseerd worden. Sprank heeft contact met een aantal ouders van mensen met een verstandelijke beperking die hiervoor interesse hebben.

Informatieavonden
Regelmatig worden er informatieavonden gepland. Kijk op een van deze pagina's voor de laatste stand van zaken:

stichtingsprank.nl/buitenpost
stichtingsprank.nl/drachten

Naar de belevenis-boerderij

Enthousiaste maar ook wat gespannen gezichten. Vandaag gaan de bewoners van de ouderengroep op de Rozenhoek (Bergschenhoek) naar de belevenisboerderij in Schieveen!

We krijgen een uitgebreide rondleiding in de stallen en de wei. Ook mogen we de geitjes te drinken geven. Wat zijn ze klein! Na een natte lik gaan we naar de schapen. En de kippen voeren. Er is ook een kalkoen.

In de wei laat boer Martin ons zien hoe bordercollie Lady de schapen bijeendrijft. We krijgen ook stukjes kaas van geitenmelk en koemelk. We smullen van een pannenkoek, tosti of broodje knakworst. Een bewoner moet huilen. "Van ontroering, omdat ik zo geniet!"

BELEVENIS BOERDERIJ SCHIEVEEN

‘Even tegen een man aanzeuren’

Thijs maakt met Roïn de maaltijd klaar. In de Bernhardpassage wonen een vrouwelijke en zes mannelijke cliënten zelfstandig met begeleiding.

Thijs Tel (26): hij vindt zichzelf niet bijzonder, maar dat is hij wel. Alleen al omdat hij als man in de gehandicaptenzorg werkt. Maar ook omdat hij geluk ziet in het kleine.

Hij is als begeleider een vast gezicht op de Bernhardpassage in Roden en op Wenwille in Drachten. “Ik ken de achtergrond van de cliënten, en dat vinden ze fijn, want er is veel wisseling van begeleiders.”

Zomerbaantje

Het begon met een zomerbaantje in de gehandicaptenzorg en later met stages. “Toen wist ik dat het werk me lag en dat ik voor deze mensen echt iets wilde betekenen. En als je gaat solliciteren,” lacht Thijs, “heb je als man een groot voordeel: je wordt altijd uitgenodigd.”
“Onze mannelijke bewoners vinden het fijn om tegen een andere man aan te kunnen zeuren. Als man kan ik heel direct zijn, en ik merk dat cliënten daar baat bij hebben.”

‘Dan vragen ze: wil je met me bidden, Thijs?’

Thijs vindt het mooi dat je bij Sprank kunt aansluiten bij de christelijke achtergrond van de bewoners. “Als ze vragen: ‘Wil je met me bidden, Thijs?’ dan kan dat gewoon.” Thijs vindt veel voldoening in de dagelijkse kleine dingen. “Als een bewoner aan het eind van de dag zegt: ‘Bedankt, Thijs’ welterusten.’ Dan weet je dat je iemand een goede dag hebt bezorgd. Of dat je even samen met een cliënt in de zon een alcoholvrij biertje drinkt. Dat blije gezicht, daar doe ik het voor.”

Tekst Thea Westerbeek • **Beeld** Kees Muizelaar

Tekst Anne Westerduin • **Beeld** Carla Manten

Column

Meer dan ‘het gewone’ doen

‘Waar droom jij van?’ vroeg ik Carola. Ze is een cliënte van Sprank en we zaten samen aan de koffie met cake. Ze keek me even opmerkzaam aan, en zei toen: ‘Ik vertrouw je, dus je mag het wel weten.’

Wat Carola zei kwam overeen met de wensen die ik zelf had toen ik 25 jaar was. Beperkingen maken je niet minder mens: je hebt je verlangens, je wensen en je zorgen en daarin komen de levens van medewerkers en cliënten vaak verrassend overeen. Wie wil er niet gelukkig zijn?

‘Meer dan het gewone’ heet ons Meerjarenbeleid. De Here Jezus roept ons in de Bergrede op tot meer dan het gewone: niet méér te doen, maar *anders te zijn*. Hoe snel kijken we niet met z’n allen alleen naar wat voor ogen is: naar iemands beperking, naar de belemmeringen en onmogelijkheden. Zo bekeken had ik Carola vooral uit moeten leggen dat haar droom wel logisch maar ook onhaalbaar was. Maar oppervlakkig positief roepen: ‘ga je droom achterna!’ voelt ook niet als de oplossing.

Wat zou Jezus doen? Die vraag zit altijd wel in mijn achterhoofd. Jezus zou in elk geval goed luisteren, bedenk ik dan maar. Carola’s eerste opmerking: ‘Ik vertrouw je’, zegt me dat ik niet lichtvaardig om moet springen met wat ze me toevertrouwt. Je dromen met iemand delen is kwetsbaar en dat kan alleen wanneer je je gelijkwaardig aan de ander voelt: begrepen en gehoord. Zou ik samen met haar een stapje kunnen zetten in haar zoektocht?

Vanuit onze organisatie hoor ik mooie verhalen hoe ‘Meer dan het gewone’ in de praktijk handen en voeten krijgt: een cliënt overlijdt en we helpen de familie met het schrijven van de kaarten en samen delen we zo verdriet en dankbaarheid. En andersom: een medewerker die door een liefdevol gebaar van een cliënt zich ineens weer zo geliefd weet: o ja, daarom doe ik dit werk!

Meer dan het gewone… zie jij het bij Sprank? En: draag je er aan bij?

Anne Westerduin - de Jong, raad van bestuur

Colofon

‘Sprankel’ is een uitgave van Stichting Sprank, christenen met hart en zorg voor mensen met een beperking.

Stichting Sprank
Hanzelaan 334
8017 JL Zwolle

T 088-007 07 00
W www.stichtingsprank.nl
E info@stichtingsprank.nl

Vrienden van Sprank
secretariaat@vriendenvansprank.nl
0321-312 684

Wilt u eenmalig een bijdrage doen?
Uw gift is welkom op rekeningnummer NL90 RABO 011 87 16 638 t.n.v. Stichting Vrienden van Sprank te Zwolle. Donateur worden? Vul online een aanmeldformulier in op vriendenvansprank.nl.

Vrijwilliger worden?
Wilt u meer informatie over vrijwilligerswerk of hebt u daarover vragen? Neem contact met ons op via vrijwilligers@stichtingsprank.nl.

Wilt u de Sprankel niet meer ontvangen?
Stuur dan een e-mail met uw gegevens naar info@stichtingsprank.nl.

Cliëntenraad
clientenraad@stichtingsprank.nl
0592 340 645

Redactie Sprankel
Margreet van Buuren, Froukje Pool, Dick Post, Henriëtte Riemersma, Marloes Selles, Thea Westerbeek

Fotografie
Carla Manten, Kees Muizelaar

Concept & vormgeving
Redmatters redmatters.com

Druk
Vellendrukkerij BDU

Uitgave
Jaargang 1, nummer 2, juni 2019

© Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen en/of openbaar gemaakt zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de redactie.

Ontdekking

Je mag
bij Mij komen
zoals je bent.

Met al je eigen
aardigheden.

Je mag
op weg gaan
met wie je bent.

In medemensen
vind je Mij.

Aukje Wijma
Uit: *Van lieverlede mens worden*

Sprank
Samen leven vol betekenis